

एषोऽष्टदलपद्मबन्धो दिग्दलेषु निर्गमप्रवेशाभ्यां श्लिष्टवर्णः, किंतु

स्त्री मे ममास्तु । रमा मास्तु । कीदृशी । मारमासुषमा मारस्य कामस्य मा लक्ष्मीः सेव सुषमा परमा शोभा यस्याः सा । चारुरुचा मनोरमकान्त्या मार-
वन्धा रतेरप्युत्तमा । मात्तधूर्ततमावासा अगृहीतधूर्ततमगृहा ॥ श्लिष्टवर्णः
अनुलोमप्रतिलोमपाठेनैकरूपाक्षरः । अन्यथा क्वचित्प्रवेशः क्वचिन्निर्गम इत्यपि
श्लिष्टवर्ण एव । अत्राष्टसु दिक्षु वितताष्टदलं पद्मं लेख्यम्, तत्कर्णिकायां श्लोकस्य
प्रथममक्षरं लेख्यम्, ततः पूर्वादिदलेषु प्रदक्षिणक्रमेण द्वौ द्वौ वर्णौ लेख्यौ । एवं
सप्तदशभिरक्षरैः पद्मं भवति । तत्र कर्णिकास्थवर्णोपक्रमेण प्राच्यदले निर्गमेनाग्ने-
यदले प्रवेशेन दक्षिणदले निर्गमप्रवेशाभ्यां नैर्ऋतदले निर्गमेन पश्चिमदले निर्गम-
प्रवेशाभ्यां वायव्यदले प्रवेशेन उत्तरदले निर्गमप्रवेशाभ्यां ईशानदले निर्गमेन
प्राच्यदले पश्चात्प्रवेशेन श्लोकः पाठ्यः । तदुक्तम्—‘वर्णद्वयेन चैकैकं दलभूत-
दलाष्टकम् । सर्वोत्तरायवर्णेन पद्मं स्यात्कृतकर्णिकम् ॥’ इति । खड्गवन्धो यथा—
‘मारारिशक्ररामेभमुखैरारंरंहसा । सारारब्धस्तवा, नित्यं तदार्तिहरणक्षमा ॥
माता नतानां, संघट्टः श्रियां, वाधितसंभ्रमा । मान्याथ, सीमा रामाणां, शं मे
दिश्यादुमाद्रिजा ॥’ अस्यार्थः—उमा अद्रिजा मे मद्यं शं कल्याणं दिश्यात्
दद्यात् । कीदृशी । मारारिः शिवश्च, शक्रश्च, रामश्च इभमुखो गणेशश्च, तैरारारं-
रंहसा वृष्टिकणरीत्या नित्यमारब्धस्तवा । पुनः कीदृशी । सारा श्रेष्ठा । तेषां
स्तुवतां शिवादीनां आर्तैः पीडयाः हरणे क्षमा । नतानां प्रणतानां माता मातेव
पालयित्री । श्रियां संपदां संघट्टः संमेलनस्थानम् । वाधितसंभ्रमा निरुद्धेणा, सम्य-
ग्भ्रमरहिता । रामाणां नारीणां पराकाष्ठा । ‘अद्रिजा’ इत्यत्र ‘आदिजा’ इति पाठे
आद्येत्यर्थः ॥ अनेन श्लोकद्वयेन खड्गवन्धः प्रस्तीर्यते । तत्र मुष्टेरुपर्यधः शाखा-
द्वयम् । उपरि शाखाचतुष्पथे प्राथमिक ‘मा’ कारं विन्यस्य तिर्यगधःक्रमेण ‘रारि-’
इत्यादि ‘ह’ कारान्तांश्चतुर्दश वर्णान्व्यसेदित्येका धारा । ततः खड्गशिखायां ‘सा’
इति श्लिष्टम् । ततस्तिर्यगूर्ध्वक्रमेण ‘रारब्ध-’ इत्यादिवर्णचतुर्दशकं विन्यस्यापरां
धारां कुर्यात् । इत्येषा पट्टिका । ‘मा’ कारः पूर्व ‘मा’ कारं प्रविष्टः । एवमग्रेऽपि
तत्रैव प्रविष्टं कल्पयित्वा दक्षिणशाखायां ‘ता’ इत्यादिवर्णसप्तकं विन्यस्य वामशा-
खायां तिर्यग्विलोमेन ‘थ्रि’ कारादिवर्णसप्तकं लिखेत् । ‘मा’ कारचतुष्पथे प्राथमिक-
‘मा’ कारं प्रविष्टः । ततस्तमेव ‘मा’ कारमारब्धाधोऽधो ‘न्याथसी’ इति त्रयो वर्णा
मुष्टौ लेख्याः । ततोऽधश्चतुष्पथमध्ये तदन्तिम-‘मा’ कारं विन्यस्य तद्दक्षिणशाखायां
‘रामाणां शं’ इति चतुरो वर्णान्विन्यसेत् । ततो वामशाखायां विलोमेन ‘मे
दिश्यादु’ इति चतुरो वर्णान्विलेखेत् । ‘मा’ कारोऽधश्चतुष्पथस्थ ‘मा’ कारं प्रविष्टः ।
ततो मुष्टेरधः त्सरके ‘द्रिजा’ इति ‘दिजा’ इति वा वर्णद्वयं लेख्यमिति खड्गनि-
ष्पत्तिः ॥ मुरजवन्धो यथा—‘सा सेनागमनारम्भे रसेनासीदनारता । तारनाद-
जना मत्तधीरनागमनामया ॥’ अत्र पङ्क्तिचतुष्टयेन लिखितस्य पादचतुष्टयस्याधः-
क्रमेण यथाक्रमं प्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थानूर्ध्वक्रमेण पञ्चमषष्ठसप्तमाष्टमान्वर्णान्गृ-

1. मत्तेति । मत्तधीरनागमिति क्रियाविशेषणम् ॥